

gno a Molucco pulsus, ipsius Regis ope ad suas ditiones recuperandas magna spe eveetus, haud dubiam ei victoriam vel Lusitanarum virium robore, vel populorum in se propensione pollicebatur. Itaque Sebastianus, qui vix vigesimum ætatis annum attigerat, duodecim bellatorum millibus in Lusitania coactis, sexcentis Italis peditibus, qui, Hiberniæ Marchione duce, a Pontifice ac Philippo in Hiberniam mittebantur, interceptis, tribus Germanorum millibus a Vilielmo Araufionensi Principe acceptis, ad hæc equitibus mille ac quingentis cum Lusitanæ nobilitatis ac juventutis flore, quatuor viris, qui se absente, regno præessent, relictis, in Ulisiponensi portu classem, quæ mille navigiorum numerum excesserat, conscendit, in Africamque trajecit. Educto exercitu, intra paucos dies hostis in conspectum se dedit, qui copiarum suarum numero, quæ decem peditum, quadraginta equitum millibus constabant, fretus, cum neque numero, neque virtute, neque militari disciplina Lusitanos præstare intelligeret, opportuno loco castris positis, in eas angustias Sebastianum compulit, ut vel prælium detrectando, com meatuum inopia, aut turpi fuga, nulla salutis spe caderet, vel pugnam ineundo, certo exitio (uti contigit) sese objicere cogeretur. Nam undique a Mauris circumventus, quamvis Itali ac Germani ingenti ausu hostium impetum sustinerent, Rex ipse animi vigore, quem ætas acuebat, plus privati militis, quam ducis munere fungeretur; Mauri tandem victores Lusitanos fundunt, cædunt, obtruncant, capiunt. In ea pugna primores Lusitanæ nobilitatis, atque Sebastianus occubuerunt. Inde Lusitanæ regno ex Regis obitu, nullis relictis filiis, ingens, nec unquam sarcinda jactura accessit. Qua ex re quantum ea consilia, quæ vel animi impetu, vel ingenti magnarum rerum spe, non prudentia ac maturitate fulta suscipiuntur, regnis, rebusque publicis semper offererint, dignosci potuit.

Sebastianus
Lusitaniæ
Rex expeditionem
Africanam
dececnis.

Lusitanorum
prostratio,
Et Sebastiani
Regis interfectio.

M. D. LXXVIII.

Sebastiani Lusitanæ Regi Henricus patruus, Cardinalis Sanctorum quatuor Coronatorum nuncupatus, Joannis Regis filius, Emanuelis nepos, exacta fere ætate, absque libe-

1579
Henricus
Cardinalis
Lusitanæ
regnum suscipit.